

Posudok oponenta habilitačnej práce

Masarykova univerzita

Fakulta

Odbor konania

Uchádzač

Pracovisko uchádzača, inštitúcia

Habilitačná práca

Oponent

Pracovisko oponenta, inštitúcia

Fakulta sociálnych studií

Politológia

Mgr. Jan Osička, Ph.D.

Fakulta sociálnych studií, Masarykova univerzita

The Challenges of Achieving Energy Security through Cooperation: The Case of the Visegrad 4 Natural Gas Market Integration

doc. Alexander Duleba, CSc.

Filozofická fakulta, Prešovská univerzita v Prešove

V predloženej habilitačnej práci autor hľadá odpovede na otázku prečo zlyháva projekt integrácie trhov so zemným plynom krajín V4, na ktorom sa dohodli premiéri V4 v roku 2013. Skúmaný problém spočíva v tom, že na strane jednej, za posledných niekoľko rokov od prijatia cestovnej mapy V4 pre vytvorenie regionálneho trhu s plynom sme svedkami pokroku z hľadiska integrácie plynárenskej infraštruktúry krajín V4 vďaka finančnej podpore EÚ na výstavbu cezhraničných prepojení, avšak a zároveň, stagnácie, lepšie povedané, minimálneho, ak nie žiadneho pokroku pri integrácii regulačných politík krajín V4. Evidentná je i absencia politickej vôle pre realizáciu niektorého zo scenárov prepájania (coupling) trhov (autor odkazuje na modely vypracované Ascari, 2013), ktoré by sformovanie regionálneho trhu s plynom umožnili.

Z teoretického hľadiska, za hlavný prínos práce považujem vypracovanie originálneho konceptu trojrozmerného analytického rámca pre výskum energetickej bezpečnosti a jeho aplikáciu na predmet výskumu, ktorý prepája konceptualizáciu sociálneho konštruktivizmu Alexandra Wendta, vlastný empirický výskum autora a konceptualizácie energetickej bezpečnosti. Vo svojej práci autor ponúka vynikajúci prehľad akademického diškurzu o energetickej bezpečnosti. Predstavuje snahy rozšíriť, zúžiť alebo zaviesť „mnoho-úrovňové“ koncepty „základnej“ definície energetickej (prístupnosť zdrojov za dostupnú cenu) a zároveň poukazuje na limity každej z nich. Preukazuje skutočnosť, že neexistuje jedna univerzálna konceptualizácia, ktorá by bola všeobecne akceptovaná. Keďže taká neexistuje, autor argumentuje, že empirický výskum v oblasti energetickej bezpečnosti by sa namiesto univerzálnych definícií mal opierať o „konceptuálne priestory“ (conceptual spaces), ktoré by obsahovali tri rozdielové charakteristiky (normatívnosť, rozsah a teoretický rámec pre empirický výskum). Považujem to za originálny prístup, ktorý umožňuje empirický výskum konkrétnych otázok týkajúcich sa energetickej bezpečnosti a/alebo politiky nie na základe vybraných univerzálnych konceptualizácií, ale na základe analytického rámca pre empirický výskum konkrétnych otázok, pričom teoretické konceptualizácie pre výskum môžu byť v takýchto prípadoch „zapožičané“ i z ďalších vedných disciplín, napr. sociálny konštruktivizmus A. Wendta z teórií medzinárodných vzťahov, ktorý autor aplikuje vo svojej

práci. Vyrovnanie sa s existujúcimi konceptualizáciami energetickej bezpečnosti a zdôvodnenie vlastného teoretického i metodologického prístupu k výskumu zvolenej témy je korektné vyargumentované, plne akceptovateľné a samo osebe ho považujem za prínos do akademického diškurzu o metodológii empirického výskumu v oblasti energetiky.

To isté sa týka spracovania konceptualizácií „prípadových štúdií“, zdôvodnenie a predstavenie výskumu vlastnej prípadovej štúdie, vrátane metodológie kvantitatívneho spracovania textových dát i dát získaných z empirického výskumu prostredníctvom polo-štruktúrovaných rozhovorov. Z metodologického hľadiska je práca spracovaná veľmi precízne. Použitie metód diskurzívnej analýzy sa nevyskytuje často v prácach venovaných výskumu energetiky, je inovatívne, a hlavne, prináša zaujímavé nové poznatky o uvažovaní a následne i o „politikách“ krajín V4, resp. klúčových aktérov v plynárenstve, v otázke plynovej bezpečnosti i formovania regionálneho trhu s plynom.

Pri zadefinovaní prípadovej štúdie, autor vychádza z cestovnej mapy V4 (2013), ktorá ako model integrácie trhov V4 stanovila „multiple coupled market zones model“ (model viacerých prepojených trhových zón), pričom skúma dve hlavné východiská pre vytvorenie takejto zóny: 1) charakteristiky trhov krajín V4, a 2) externí dodávateľia (podľa Ascari 2013).

Analytické prehľady trhov s plynom krajín V4 i externých dodávateľov do regiónu sú spracované korektné. Zaujímavá je najmä analýza exportnej politiky Ruska a zistenie, že Rusko ako hlavný dodávateľ do regiónu má záujem na zachovanie súčasného stavu trhov, t.j. nemá záujem na integráciu trhov krajín V4. Rovnako ako i úvaha autora, že nejasnosti v súvislosti s výstavbou a uvedením do prevádzky Nord Stream 2 majú negatívny dopad na formovanie trhu s plynom medzi krajinami V4, pretože v prípade, že sa hlavné toky tranzitu plynu z Ruska do regiónu SVE presunú z Ukrajiny/SR na Nemecko/ČR, TSOs krajín V4 by sa mali dohodnúť na zdieľanie tranzitných poplatkov, čo bezpochyby nebude ľahká úloha.

V prehľade prepojení Nórsku s EÚ mi chýba analýza možných dopadov Baltic Pipe projektu, ktorý by umožnil nové dodávky plynu z Nórsku do Poľska na formovanie potenciálneho V4 trhu s plynom. Analýza potenciálu ťažby bridlicového plynu v Poľsku predstavená v práci zachytáva obdobie ešte predošej vlády vedenej Donaldom Tuskom, zaujímavý by bol pohľad na prístup k tejto otázke súčasnej poľskej vlády, hoci so závermi autora ohľadom využiteľnosti tohto zdroja i času kedy by sa tak mohlo stať, súhlasím. Pri prehľade LNG terminálov – Poľsko – Chorvátsko – je zaujímavá autorova poznámka o bilaterálnych problémoch medzi Chorvátskom a Maďarskom, ktoré sťažujú realizáciu a využiteľnosť chorvátskeho LNG terminálu; chcelo by to možno trošku podrobnejšiu analýzu. V prehľade potenciálnych dodávateľov plynu do V4 mi chýba juhovýchodný smer – a najmä perspektívne dodávky kaspického plynu a dodávky z Rumunska.

Za mimoriadne prínosnú považujem kapitolu 5, v ktorej autor analyzuje ideové faktory skúmaného problému a ponúka zaujímavú analýzu „chápania“ a prístupu krajín V4 k plynovej bezpečnosti i formovaniu regionálneho trhu s plynom na základe kvantitatívnej i kvalitatívnej obsahovej analýzy príslušných dokumentov V4 a výsledkov empirického výskumu uskutočneného prostredníctvom polo-štruktúrovaných rozhovorov s predstaviteľmi plynárenského sektora krajín V4 rovnako ako i inštitúcií, ktoré majú dosah na plynárenskú politiku krajín V4 (regulačné úrady, ministerstvá zahraničných vecí a ministerstvá, ktoré majú v portfóliu energetickú politiku). Zaujímavé sú zistenia vyplývajúce z analýzy dokumentov i rozhovorov o tom, že medzi klúčovými aktérmami v krajinách V4 prevláda bezpečnostný prístup/chápanie trhu s plynom ako nástroja na zvýšenie bezpečnosti dodávok, nie v kontexte komerčných benefitov, ktoré by trh mal priniesť z hľadiska nárastu objemov obchodu

s plynom, znižovania ceny a pod. Pozoruhodné je takisto zistenie, že zástupcovia TSOs krajín V4 (3 zo 4) nepovažujú sformovanie regionálneho trhu ako faktor, ktorý by mohol zvýšiť využitie ich tranzitných kapacít. Podľa cestovnej mapy z roku 2013, TSOs krajín V4 mali vypracovať návrh ďalšieho postupu pri vytváraní regionálneho trhu. TSOs mali byť t'ahúnni procesu vytvárania regionálneho trhu. Zistenia autora sú mimoriadne závažné, keďže z nich vyplýva, že predpokladaní lídri procesu nemajú záujem/nie sú presvedčení o zmysluplnosti jeho dokončenia. V práci mi chýba informácia o tom, či TSOs krajín V4 vypracovali návrh ďalšieho postupu v súlade s cestovnou mapou alebo nie.

Autorove zistenia definujú hlavné prekážky pre sformovanie regionálneho trhu s plynom medzi krajinami V4 nasledovne: rozdielne regulačné politiky, ktoré nielenže nesmerujú ku konvergencii, ale naopak, k väčším rozdielom (Poľsko a Maďarsko); malý objem obchodovateľného plynu kvôli dlhodobým kontraktom, ktorý nie je zaujímavý pre obchodníkov; nedostatočná cezhraničná infraštruktúra (izolované Poľsko); bezpečnostný prístup aktérov V4 k rozvoju cezhraničnej infraštruktúry v zmysle rozšírenia prístupu k dodávkam, nie v zmysle rozvoja regionálneho obchodovania s plnom; absencia politickej vôle/lídra, ktorý by tlačil na realizáciu cestovnej mapy z roku 2013; skeptický prístup TSOs, ktoré neveria, že regionálny trh zvýši využívanie ich tranzitných kapacít; nedôvera voči budúcej legislatíve EÚ. Pozornosť si zaslúži i zistenie o úvahе viacerých aktérov z V4 o potrebe revízie cestovnej mapy z roku 2013, rovnako ako i názor autora, podľa ktorého, vzhľadom na zistené rozdiely a prekážky, jediný spôsob ako môže dôjsť k integrácii trhu s plnom medzi krajinami V4 je tlak EÚ ako nadnárodného aktéra, ktorý prepíše „národné“ prístupy krajín V4. Zistenia autora sú prínosom pre poznanie problémov/prekážok pre formovanie regionálnych trhov v rámci EÚ. Zaujímavé by bolo porovnanie situácie V4 s inými regionálnymi iniciatívami v EÚ.

Konštatujem, že práca je prínosom do akademickej debaty o teoretickom rámci i metodológii výskumu otázok týkajúcich sa energetiky (bezpečnosti i politiky), je inovatívna vďaka použitiu metód kvantitatívnej i kvalitatívnej textovej a diskurzívnej analýzy, a prináša nové vedecké poznatky v skúmanej téme. Okrem akademickej hodnoty, práca má bezpochyby i aplikačný prínos, pretože mapuje hlavné prekážky formovania regionálneho trhu s plnom medzi krajinami V4 a mohla by sa stať užitočným zdrojom pre tých aktérov v krajinách V4, ktorí majú záujem prekonávať prekážky pre formovanie regionálneho trhu s plnom.

Otzázkы oponenta pre obhajobu habilitačnej práce

- 1) Zaujímal by ma názor autora na spoluprácu V4 s Rakúskom, Ukrajinou a Rumunskom z hľadiska formovania regionálneho trhu s plnom.
 - a. Rakúsko; v rokoch 2011-2012 (ešte pred schválením cestovnej mapy V4 v roku 2013) prebiehali trilaterálne rokovania medzi TSOs Rakúska, ČR a SR o vytvorení Central Eastern European Trading Region (CEETR). Prečo, podľa autora, zlyhali? Baumgarten je pre krajinu V4 najbližší plynárenský uzol v regióne. Aké argumenty (ekonomickej a politické) existujú v prospech (ne)zapojenia Rakúska do formovania regionálneho trhu našom regióne?
 - b. Ukrajina; reverzné dodávky plynu do Ukrajiny cez krajinu V4 sa stali zaujímavou súčasťou obchodu s plnom pre TSOs krajín V4. Podzemné zásobníky na západnej Ukrajine, vzhľadom na ich kapacitu, by teoreticky mohli zohrať zaujímavú úlohu pri balansovaní trhu s plnom v regióne V4. Nehovoriac o tom, že perspektívne bude

- Ukrajina schopná dodávať plyn do SVE. Zaujímal by ma názor autora na spoluprácu V4 s Ukrajinou aj z hľadiska perspektívy vytvorenia regionálneho trhu s plynom.
- c. Rumunsko; v prehľade potenciálnych externých dodávateľov do regiónu SVE mi v práci chýba Rumunsko, ktoré sa môže stať významnejším zdrojom dodávok než tŕňa bridlicového plynu v Poľsku. Aký vplyv to môže mať na formovanie regionálneho trhu s plynom?
- 2) Súhlasím s názorom autora, že hlavným problémom pre vytváranie regionálneho trhu s plynom sú rozdiely (dokonca - s postupom času - prehľbjujúce sa) v regulačných politikách krajín V4. V závere práce autor pripúšťa, že jedinou cestou k zmene je tlak nadnárodnnej inštitúcie, v tomto prípade EÚ. S cieľom harmonizovať regulačné politiky členských krajín bola zriadená ACER. Zaujímaloby ma hodnotenie autora výsledkov jej doterajšej činnosti, resp. čo by mala robiť viac a/alebo inak, aby dokázala efektívnejšie harmonizovať regulačné politiky členských krajín?

Záver

Habitačná práca Mgr. Jána Osičky, Ph.D. s názvom “The Challenges of Achieving Energy Security through Cooperation: The Case of the Visegrad 4 Natural Gas Market Integration” splňa požiadavky štandardne kladené na habitačné práce v odbore politológia.

V Bratislave, dňa 14. augusta 2018

